

triljuna

LIST ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

ST. 3

LJUBLJANA, 18. FEBRUARJA 1956

LETO VI

Profesorji govorijo o ureditvi podiplomskega študija

Različni pogledi in predlogi

Naš družbeni razvoj sili znanstvene zavode, da se na njih uredi podiplomski študij. Materialna sredstva so zaenkrat največji problem, pa tudi ustanove in podjetja zunaj univerze kažejo za to stvar premalo zanimanja, zlasti kar se tiče materialne pomoči. Besede in predlogi ne pomenijo ničesar, dokler ne dobijo materialne podpore za uresničenje. V primerjavi z drugimi jugoslovanskimi univerzami smo v tem pogledu precej zaostali. Prispevki profesorjev o tem problemu bodo morda pomagali, da dosežemo večje uspehe.

Prof. dr. VLADIMIR MURKO

Podiplomski študij bosta morala urediti podrobneje republiški univerzitetni zakon in statut posamezne fakultete. Danes je težko reči, kje vse bo mogoče in potreben tak študij, ker bodo to pokazali šele razvoji našega gospodarstva in znanosti pa tudi kadrovske potrebe in politika. Da so ti tečaji potrebni, in koristni ter tudi izvedljivi, kaže najboljši podiplomski tečaj iz zunanje trgovine, katero v tem semestru prireja pravno-ekonomski fakulteta v sodelovanju s trgovinsko zbornico LRS na pobudo dr. sekretariata za zunanje zadeve in katerega obiskuje okrog 180 uslužbencev iz vse LR Slovenije. Udeležba na predavanjih je sedaj proti koncu tečaja še vedno okrog 100, dati morajo udeleženci (zunanj) deloma prebiti dva dni na teden v Ljubljani ali se voziti vsak dan. Treba je pač upoštevati, da je sedaj v podjetjih čas sestavljanja bilanc in da se v nekaterih podjetjih že opaža zastoj oz. vsaj zaostanki v delu obiskovalcev tečaja, ki traja že od 15. novembra in se bo zaključil 16. februarja. Predavanja obsegajo dvakrat tedensko (ob sredo) in četrtično (v ponedeljek) ob 19. uri iz glavnih pravnih in ekonomskih predmetov, ki so v zvezi z zunanjo trgovino. Predavatelji tudi sestavljajo skripta, katere raznošuje Trgovinska zbornica LRS, ki je sodelovala pri organizaciji tečaja in tudi knjižne stroške izdaje skript. Udeleženci si žele tudi spričeval o izpiti iz predavane snovi. Poleg diplomiranih pravnikov in ekonomistov obiskujejo tečaj tudi drugi uslužbenci zunanjetrgovinskih podjetij, ki kažejo tudi veliko zanimanje zanj, ker pač vsi udeleženci dobe sistematičen pregled vseh problemov zunanje trgovine — kolikor seveda nekaterih bomo prisiljeni preložiti na prihodnje leto, ko bo tečaj zajel v krajšem času kot letošnji še preostalo snov, zlasti vprašanja mednarodnega transporta vseh vrst in zavarovanja, ker je pač snov preobširna, da bi se mogla obdelati v letošnjih predvidenih 80 urah. Doseženi rezultati tega tečaja — in če smemo mnenje in spoštovati — tudi pričakovani rezultati naslednjega — kažejo, da so podiplomski tečaji prav koristna in potrebna inštitucija.

Sodelovanje podjetij in ustanov bo vsekakor zelo koristno; pri tečajih iz tehniških znanosti bo vsekakor moralo biti večje, potrebne bodo tudi ekscurzije v podjetja in laboratorijskih in pod. poskusi. Od podjetij bo treba zagotoviti, kakor v našem tečaju, da bodo dajala uslužbencem plačan službeni dopust, plačala vožnjo, omogočala nabavo skript in strokovnih knjig, poklicne zbornice pa naj bi kriše stroške za izdajanje skript, vsaj deloma. Če bi se tečaj razvil v večjem obsegu, bo treba tudi v republiškem proračunu predvideti večja sredstva vsaj za honorarje predavateljem, kolikor pač glede na specifičnost stroke ni mogoče računati na prispevke ne podjetij ne poklicnih zbornic. Verjetno je tudi, da bodo dali tečaji pobudo za izid marsikatero strokovno knjigo, katere

izdajo bo pač treba subvencionirati.

Predavanja naj bi bila na potreben višini, ki ustreza nivoju visokošolske izobrazbe udeležencev, seveda ob predpostavki, da udeleženci z nižjo izobrazbo imajo večletno prakso v stroki, ki jim je morala dati vpogled, v njene glavne probleme, tako, da lahko koristno sledijo predavanjem tudi oni. Na pravnem oddelku oz. pravno-ekonomski fakulteti bi bil poleg omenjenega zunanjetrgovinskega tečaja zelo koristen tečaj iz financ, ki naj bi dvignil kakovost kadra v finančni stroki, ker je preteklo že več let od zadnjega finančnega tečaja b. v. finančnega ministrstva LRS in bi bilo nujno potrebno pokazati sedanjim finančnim kadrom osnovne probleme iz našega gospodarskega sistema, pregled finančne teorije in zakonodaje, vsebinsko bančno poslovanje in zavarovanje knjigovodstva, statistike in kontrole. Potrebno bi bilo sodelovanje z drž. sekretariatom za občo upravo in proračun ter gospodarstvo pa tudi drž. pravobramslvom in finančno inšpekcijo. Tečaj bi se dal organizirati v l. 1957/58, ker bo prihodnje leto nadaljevanje zunanjetrgovinskega tečaja, kolikor seveda ne bi bilo mogoče organizirati tečaja že v l. 1956/57, kar pa je dvomljivo. Poleg uslužbencev uprav za dohodke in tistih, ki so zaposleni s proračunom, bi prišli v poštev tudi uslužbeni podjetij, ki imajo opravka s financami.

Redni študij na fakultetah se ne bi skrajšal, ker narašča snov vsaj na pravni fakulteti, podobno tudi na ekonomski, skoraj neprenehoma. Zato tudi sedanjim študentom ni treba udeležiti obiskovateljev tečajev, vsekakor pa bi jim koristila počitnica praksa, katero sicer lahko deloma (v prav neznatnem obsegu) nadomestijo ekscurzije v podjetja in ustanove, ki prikazujejo študentom vsaj v kratkih obrisih nekatere dele snovi, o kateri so slišali na predavanjih. Vsekakor so tu tudi na pravnem oddelku precejšnje možnosti, dasi zahtevajo ekscurzije tudi precej časa. Skrajšanje študija zaradi podiplomskih tečajev je tudi neizvedljivo, ker morajo vsi študentje dobiti potrebno popolno izobrazbo iz svoje stroke, saj tečajev ne morejo obiskovati diplomiranci iz vse Slovenije (zaradi oddaljenosti, stroškov, pomanjkanja časa), marveč lahko koristijo predvsem ljubljancem in diplomirancem iz ljubljanske okolice in širše okolice, medtem ko se oddaljenih krajev ni mogoče pričakovati večjega obiska, razen morda pri srednješolskih profesorjih med počitnicami. Tečaj torej na splošno ne bi nadomestil dela sedanjih študijskih programov marveč naj bi nudil izpopolnitev znanja predvsem diplomirancem, v manjšem obsegu pa tudi udeležencem z nižjo izobrazbo, ki imajo primerno prakso.

Omeniti bi bilo še treba vprašanje večjega obsega javnih predavanj univerzitetnih profesorjev v okviru univerze za široko javnost, ki bi se verjetno zanimala za razna vprašanja, kolikor jih ne obravnavajo na svojih predavanjih strokovna društva, Akademija in Ljudska univerza.

Prof. ing. EDVARD RAVNIKAR

Da zakon predvideva možnost ureditve podiplomskega študija na naših univerzah se mi zdi pravilno in napredno, ker je to enc izmed sredstev, s katerimi moramo skušati doseči današnjo raven znanstvenih in umetniških dosežkov. Pri organizaciji podiplomskega študija se pa bojim nečesa, skoraj bi rekel značilnega za naše razmere. Da se namreč ponavadi ugotovi potreba po našem skleno se kreirati odgovarjajočo ustanovo in določiti vodilni proračun, naprej pa že kako. Zato tako pogosto vidimo posebne ustanove z zveženimi naslovi, ki pa od sebe ne dajo ničesar ali zelo malo. Manjkajo sposobni delavci, večsah najbolj osnovna sredstva in končno prava uporaba rezultatov. Mnogo o tem pove dejstvo, da je največ takih pobud in želja na tistih jugoslovanskih univerzah, kjer niti normalnega fakultetnega dela zdaleka ne zmorejo. Mislim (kot osebno mnenje seveda), da naj bi

podiplomske napore podpirali samo tam, kjer so zato pogoji in sicer v prehodnih oblikah. Mogoče v letnih večdnevih do večtedenskih seminarjih, ki naj bi izmenjali in konfrontirali univerzitetne in praktične izkušnje. Do kake kvalifikacije pa naj bi bila por malo daljša. Kakšne smisel ima n. pr. specializacija v neposredno podaljšanem študiju (kar v bistvu podiplomski študij je) pri urbanističnih, ko vendar vemo, kako je ta stvar zapletena in koliko skuden je potrebnih, da se izčisti nazor in pogledi. Zato sem proti preiraniemu lovu za naslovi, skakati bi si kjerkoli hotel povečati osebne kompetence brez ustreznega dela. Danes nekateri predlagajo da bi ekonomisti, geografi itd., ki delajo pri urbanističnih planih, dobili naslove urbanistov. Ta naslov pomeni nekaj čisto določene, predvsem arhitekta, ki koordinira in sintetizira delne ugotovitve in delne načrte. Če se pa n. pr. higienik ukvarja z vprašanji naselij s svojega strahčiča, naj bo komunalni higienik ali podobno, če in vsak način želi, da se že v naslovu vidi kaj dela. Bolje bi pa bilo, da bi se iz dela videlo kaj je.

Redni študij mora biti zaokrožen in smoten, ne pa dolg ali kratak. Verjetno bi lahko bil krajši, če bi se izvedle preproste zahtevane redukcije, od katerih pa so ostale doslej samo besede. Na vsak način pa moramo še nadalje stremeti za tem, da mladega bodočega strokovnjaka predvsem oblikujemo.

Dobiti si mora kolikor se le da pogojev za nadaljnji razvoj v izbrani smeri. Ker bo event. podiplomski študij zajel le majhen procent diplomirancev, tudi ne smemo dovoliti, da bi vplival na redno delo na fakultetah, katerih funkcija v hierarhiji znanstvenih in pedagoških ustanov je vedno enaka: usmeriti študenta v samostojno iskanje rešitve in šele v drugi vrsti producirati povprečnega izobraženca.

Dobiti si mora kolikor se le da pogojev za nadaljnji razvoj v izbrani smeri. Ker bo event. podiplomski študij zajel le majhen procent diplomirancev, tudi ne smemo dovoliti, da bi vplival na redno delo na fakultetah, katerih funkcija v hierarhiji znanstvenih in pedagoških ustanov je vedno enaka: usmeriti študenta v samostojno iskanje rešitve in šele v drugi vrsti producirati povprečnega izobraženca.

Prof. dr. ing. DUŠAN AVSEČ

Splošni zakon o univerzah predpisuje v 2. odstavku 11. člena, da se uvede na fakultetah pouk za izpopolnitev, specializacijo in za pripravo doktorata.

V zvezi s tem je vaša uredništvo postavilo fakultetam vprašanja, da bi nanje odgovorile in prispemale k razčiščenju tega problema.

Kot je že navajal pri vseh anketah, pridejo vprašanja iznenada, vrhu tega pa žele uredništva čimprej odgovoriti.

Ker je padla ta dolžnost službeno name, moram priznati, da sem bil v precejšnji zadregi. Zakaj? Naša, t. j. tehniška fakulteta, ni samo največja po številu

(Nadaljevanje na 2. str.)

Razpotoženje menda kljub počitnicam ni sta pravou. Preveč ljudi je že zmrznilo v letošnjih zim

Obisk pri agronomih

Agronomski in gozdarski fakulteta je razmeroma mlada ustanova, ki obstaja šele od leta 1947. Dve leti po ustanovitvi fakultete se je priključil še gozdarski, leta 1954 pa veterinarski oddelki, ki pa bo prišel delati šele ledaj, ko bo zgrajeno novo poslopje.

Ta fakulteta si ne dela priložnosti glede prirastka novih študentov ker je med študenti za ta študij dovolj zanimanja. Že ob ustanovitvi fakultete se je nanjo vpisalo 103 študentov novincev. V tem šolskem letu se je pa vpisalo na oca oddelka 370 študentov.

Fakulteta mora že od obstoja sem premagovati razne težave, ki jih rešuje vodstvo, a mu pri pri tem uspešno pomaga tudi študentska organizacija. Važen problem so prostori, ki jih je veliko premalo. Razpoložajo se pešimi predavalnicami, rabili pa bi jih najmanj deset. Predvsem potrebujemo prostore za vaje. Tudi učil je veliko premalo. Profesorji kader je nekako izpopolnjen, manjka pa precej asistentov, ki jih premajhna

plača ne privlačuje za znanstveno delo in grede raje v produkcijo.

Kako je s študijem pri agronomih in gozdarjih? Številke nam povedo, da je od 50 slušateljev agronomije, ki so absolvirali l. 1951, do sedaj diplomiralo 36 študentov, medtem, ko je od 61 gozdarjev, vpisanih l. 1949, diplomiralo do sedaj deset študentov. Ne da bi se naprej po letnikih, bo do vključno, navedemo, da je do sedaj na agronomski in gozdarski fakulteti diplomiralo 27 agronomov in 14 gozdarjev. Diplomantov je torej relativno malo glede na celokupno število vseh absolventov obeh oddelkov. Treba pa je pri tem pripomniti (ne da bi se podrobneje spuščali v probleme gozdarjev, o katerih v tem članku govorimo le mimogrede), da agronomski študij ni lahek, saj traja povprečno najmanj šest let. Diplomant Marko Glažar, ki je pravkar končal študij, je dosegel rekord s tem, da je diplomiral v petih letih in pol. Pač pa je povprečna ocena pri vseh opravljenih izpiti študentov okrog osem točk.

V zvezi s tem je treba omeniti, da se študijsko stanje pri agronomih znatno izboljšalo, odkar so odpravljeni skupinski izpiti, ki se niso izkazali kot najboljša oblika dokazovanje znanja študentov. Z novim načinom izpitnega režima se študentska organizacija načelno strinja. Vendar nastaja problem pri pogojih. Za vpis v drugi letnik je treba imeti opravljen izpit iz matematike in kemije, za vpis v tretji pa vse izpite iz prvega letnika. Morda je pogoj za vpis v drugi letnik pretežak, lani je izpolnilo pogoje le šest študentov, vsi ostali pa so bili pogojno sprejeti v višji semestru. Organizacija tudi menja, da semestralna preizkušnja v sredini študijske dobe povzroča osvabljevanje študija. Praksa traja od marca do oktobra, običajno pa po praksi malokdo opravi kak večji izpit in tako odpade praktično vse leto na račun prakse. Dobro bi bilo, da bi se praksa uvedla pred začetkom študija na fakulteti.

Prakso se same na sebi dobro obnesejo, študentje se vrnejo z domačih in inozemskih posestev s širokimi pogledi in bogatejšim obzornjem. Letno gre na prakso zelo veliko agronomov, tudi do 60, največ pa jih prevzame Slovenska kmečka zveza v Celovcu, kjer delajo študentje na kmetih. Gozdarji hodijo na prakso na Finsko, na Dansko, v Švico in tudi v Zahodno Nemčijo. Na Švedsko jih gre vsako leto po šest, sedem. Fakulteta sodeluje z več posestvi: Kmetijsko posestvo Pčeta (Mengeš), ustanova s samostojnim finančnim nameni: Arboretum (Volčji potok); Veliko posestvo »Silva« s sedežem v Ljubljani, ki pa ima obrabe v Kamniški Bistrici, Ajševici in Veliki Nedalji.

Kaj pa drugo delo in kolektiv? Lani so agronomi uspešno sodelovali pri medfakultetnem agronomskem festivalu v Zagrebu s folklornimi pevskimi in glasbenimi točkami. Kljub temu, da agronomi nimajo prostorov za vaje in niti dobrih pogojev za delo, se bodo udeležili tudi letošnjega festivala. Sodelovali bodo tudi pri letošnjem majskem festivalu. Organizacija ima v rokah pododbor za kulturo. Agronomi so namreč organizirali takole: glavni odbor ki ima 15 članov, se deli na pododbove za študij, skripta, prakso, prosveto, socialno skrbstvo in fizikulturo. V fakultetnem svetu pa imajo agronomi in gozdarji istega predstavnika. Razen tega si pa še združenja po letnikih izvolijo vsako svoje predstavnika. Odbor za prakso pripravlja mesta študentom in njihovo razporeditev. Letos se bodo izmenjavali tudi študentje agronomije v Zagrebu z učnimi v Ljubljani, kar je vsekakor pozitivno. Videti je, da se agronomi zanimajo za šport, saj so lani spontano odigrali kar tri medfakultetne prijateljske tekme. Nekateri sodelujejo tudi v Akademskem pevskem zboru. Manjkajo jim pa primerni prostori. Kljub temu pa menimo, da bi se glede na to, da večjajo agronomi za družabne in delovne ljudi, (saj jih že sila k temu narava njih poklica) lahko razvil dober in soliden kolektiv.

Albin Humar

Komisija za študijska vprašanja

Fakultetni svet tehniške fakultete je za vse oddelke sestavil študijske komisije, ki bodo kot organ fakultetnega sveta pregledale in proučile sedanje učne načrte, programe in režim študija. Te komisije bodo ugotovile tudi pomanjkljivosti in slabosti sedanjega študija in predlagale spremembe. Komisije imajo nalogo izdelati tudi konkretne predloge za izboljšanje sistema študija. Komisije so sestavljene iz dveh profesorjev, dveh strokovnjakov iz prakse in enega študenta.

Nova knjižnica za pravnike

Prostori čitalnice, kjer bi študentje prava lahko nemoteno študirali, so postali premajhni. Kljub temu, da so pred leti uredili pomožno čitalnico v seminarju, se stanje ni dosti izboljšalo. Zato so v začetku letošnjega leta začeli razmišljati, da bi našli boljše rešitve. Obe čitalnici sta bili popolnoma zasedeni, pred vrati pa so ostajali študentje, za katere ni bilo več prostora. Zaradi tega bodo v kratkem preuredili predavalnico v sodobno čitalnico. V novih prostorih bo neonska razsvetljava, več prostora za študij in udobnejša oprema.

Zaradi redukcije električne energije v tiskarni smo z izdajo te številke zakasnili in prosimo bralce, da to upoštevajo.

Radioamaterski klub na Naselju spada med najbolj delavne skupine naših univerz

PODELITEV PREŠERNOVIH NAGRAD

V sredo 8. februarja so bile v zbornišni dvorani univerze podeljene študentom Prešernove nagrade. Nagrade je nagradjenec poddelil profesorji ljubljanske Univerze dr. Anton Kuhelj, ki je v svojem nagovorju nagradjenec in vsem prisotnim gostom podaril pomen nagradjevanja mladega znanstvenega naraščanja na univerzi. Dejal je, da letošnja dela, ki so bila nagradjena predstavljajo v nekem oziru že resne znanstvene razprave. Svečan, prireditelj v okviru univerze za široko javnost, ki bi se verjetno zanimala za razna vprašanja, kolikor jih ne obravnavajo na svojih predavanjih strokovna društva, Akademija in Ljudska univerza.

TRGA SENTJURJA (25.000 dinarjev).
2. Kobi Liličana, dipl. biologije in Pristovšek Sonja, dipl. biologije — PLAGAVNJE RIB S POSEBNIM OZIROM NA HRUSTANČICE (25.000 din.).
3. Gantar Janez, stušatelj I. sem. geologije, S ket Boris, stuš. III. sem. biologije in Stiran Jože, stuš. I. sem biologije — BLOCISO POLJE (25.000 din.).
4. Simončič Magda, abs. biologije: VEGETACIJA IN FLORA RATITOVCA (15.000 dinarjev).
5. Verbovnik Vekoslav, abs. meteorologije: INTENZITETA SONČNEGA ZARZENJA V LJUBLJANI (15.000 din.).
6. Aljancič Marko, stušatelj VII. sem. biologije: NIPHARGUS (SUPRANIPHARGUS) ILIDZENSIS SLOVENICUS KAHAMAN IN NJEGOV PONOVO ODKRITJE, PRISPEVEK K FAVNI AMFIPODOV (10.000 din.).

Medicinska fakulteta
1. Pajntar Marjan, stušatelj IV. letnika medic. fakultete, oddelka za splošno medicino — MISICNI NAPOR KOT STIMULANSE ERITROPEZE PRI ZDRAVI LABORATORIJSKI PODGANI (25.000 din.).

Tehniška fakulteta
1. Zitko Marjeta in Kapus Franc, oba stušatelja IV. letnika oddelka za kemijo, odd. za kemijo: KVANTITATIVNA DOLOCITEV DUSIKA PO KJELDAHLU (15.000 din.).
2. Pahor Sergej, absolvent oddelka za fiziko, odd. za kemijo in Strnad Janez, stušatelj IV. letnika oddelka za fiz., odd. za kemijo: NUSBELTOVO STEVILO ZA TOK PO VALJASTI CEVI S KONSTANTNO TEMPERATURNO STENO (15.000 dinarjev).
3. Ivanetič Jurij, absolvent oddelka za rudarstvo, oddelka za rudarstvo in metalurgijo: RUDISCIH ROGOZNE IN NJIHOV NASTANEK (25 tisoč dinarjev).
4. Pibernik Anton in Mustič Vladimir: STUDIJA STANOVANJSKIH SOSEK V BILIZINI LJUBLJANSKEGA MESTNEGA CENTRA (10.000 dinarjev).

Pravno-ekonomski fakulteta
Pravni oddelki
1. Delo stušatelja III. letnika Vladimira Bajca z naslovom: STANOVANJSKA LASTNINA (15.000 din.).
2. Delo absolventa prava, Borut Bohič z naslovom: OBLAST DRŽAVE V OBALNEM MORJU (15.000 din.).
3. Miha Vohinz, absolvent pravnega oddelka — ZAKONITOST UPRAVE (15.000 dinarjev).
Prirodoslovno-matematično-filozofska fakulteta
Prirodoslovno-matematični oddelki
1. Zagor Marjan, dipl. geografije — GEOGRAFIJA

Filozofski oddelki
Skupina I:
1. Pirjavec Marjeta, abs. roman: L'ATTITUDE DE FLAUBERT ENVERS LES GRANDES CATEGORIES DE LA VIE, D'APRES SES OUVRES ET SA CORRESPONDANCE (25.000 din.).
2. Pleterski Janko, stuš. zgodovine v VII. sem.: KOROSKI CASOPIS MIR (1882 do 1920) IN NJEGOV POLITICNI LIK (25.000 din.).
Skupina II:
3. Ilc Eva, abs. slavistike: ODNOS IVANA CANKARJA DO SLOVENSKE LIKOVNE UMETNOSTI (15.000 din.).
4. Lokar Alenka, abs. sla-

Medicinska fakulteta
1. Pajntar Marjan, stušatelj IV. letnika medic. fakultete, oddelka za splošno medicino — MISICNI NAPOR KOT STIMULANSE ERITROPEZE PRI ZDRAVI LABORATORIJSKI PODGANI (25.000 din.).

8. februarja 1956 je za vedno zatisnil oči redni profesor tehniške fakultete inž. Henrik Čopič. Bil je imenovan za rednega profesorja že l. 1948, pozneje pa je bil prorektor TVŠ in dekan tehniške fakultete. Požrtvovalnega in delavnega profesorja bomo ohranili v grajnem spominu!

MED ŠTUDENTI PO SVETU

MEDNARODNO SODELOVANJE NA ŠIROKI OSNOVI

V prvih dveh številkih letošnjega letnika smo v tej rubriki obravnavali odnose Zveze študentov Jugoslavije do koordinacijskega sekretariata — COSEC in mednarodne študentske konference. Ravno tako smo razložili naše poglede do vzhodne študentske organizacije, Mednarodne študentske zveze — MSS. Odrveč bi bilo še enkrat ponoviti, prvotne ugotovitve, omenimo naj le to, kar je najpomembnejše, namreč, da obe organizaciji v svoji politiki zastopata ozka blokova stališča, kar v veliki meri onemogoča pravo mednarodno študentsko sodelovanje na široki osnovi. Ravno zaradi tega je potrebno v mednarodnem študentskem svetu iskati nove možnosti za medsebojno sodelovanje. Ena oblika takega sodelovanja je univerzalno študentsko sodelovanje, za katerega se Zveza študentov Jugoslavije zavzema.

do vsi spoznali to potrebo, pa je težko reči.

Vsa ta dejstva omogočajo v sedanjem položaju le eno obliko resničnega mednarodnega sodelovanja na široki in demokratični osnovi, namreč univerzalno študentsko sodelovanje. To, kar je v sedanjem položaju za to obliko mednarodnega sodelovanja najvažnejše, je sodelovanje in direktni kontakti z vsemi nacionalnimi študentskimi zvezami. Današnja etapa borbe za univerzalno študentsko sodelovanje pomeni borbo za razbijanje študentskega sveta, ki je razdeljen v dva bloka in borbo za ustanovitev enakopravnega in širokega sodelovanja v mednarodnem svetu brez kakršnokoli diskriminacije. Sodelovanje z nacionalnimi unijami mora pripeljati k boljšemu medsebojnemu spoznavanju in do razvijanja potrebnega zaupanja, razumevanja in tolerance. To je biserena naloga vseh tistih študentskih organizacij, ki žele resnično mednarodno sodelovanje in ki jih v skrbih z drugimi študenti, ne vodijo nobeni skriti nameni.

Univerzalno študentsko sodelovanje postavlja tudi pred našo študentsko organizacijo določene naloge. Prva naloga Zveze študentov Jugoslavije v tem smislu je mednarodno sodelovanje z vsemi nacionalnimi študentskimi organizacijami. Nč manj pomembno ni sodelovanje naše študentske organizacije v tistih akcijah posebnih nacionalnih študentskih uni, ki skušajo oremotiti sedanjo razdeljenost študentskega sveta v dva dela in oremotiti pomembne

vzpostavljajo stike s posameznimi študentskimi organizacijami v tujini. Ravno to sodelovanje spada v vrsto, najpomembnejših stikov s tujino, ker omogoča široko sodelovanje večjega števila študentov.

Potrebno je tudi označiti naše sodelovanje z vzhodnimi študentskimi organizacijami, ki je bilo v zadnjih letih zaradi odnosov z MSS slabo. (O tem smo pisali v zadnji številki.)

Kadar govorimo o sodelovanju Zveze študentov Jugoslavije, mislimo, da ni potrebna posebno poudarjati, da je ZSJ pripravljena sodelovati z vsemi študentskimi organizacijami, kar praktično pomeni, da je naša študentska organizacija pripravljena sodelovati tudi z vzhodnimi študentskimi organizacijami, ravno tako kot sodeluje že z mnogimi drugimi.

Doslej je Zveza študentov Jugoslavije imela nekaj kontaktov z organizacijami v teh državah. Z Antifasiškim frontom sovjetske mladine izmenjujejo informativni material in študentske publikacije. Poleg tega pa že več kot eno leto pošiljamo naše glasilo »Youth Life« v vse vzhodno evropske države, seveda predvsem mladim študentskim organizacijam, ker posebnih študentskih ni. Kljub temu, da z naše strani časopis redno pošiljamo, ne dobimo v zameno njihovih publikacij. Od Dimitrovske zveze mladine smo dobili letos povabilo za zletsko tekmovalno — dvojni študentski reprezentanci v Sofiji. ZSJ je predlagala, ker so termini vsaj sedeseni, da se pogovori o tem tekmovalju prolože na spomlad

1956, kar je bilo tudi sprejeto. V začetku meseca novembra 1955 smo dobili od MSS povabilo na sodelovanje na uradnem prazniku — dnevu MSS, ki bo v Bolgariji. Ta poziv je Zveza študentov odbila, ker ne želi sodelovati z MSS iz razlogov principielne narave.

Zveza študentov Jugoslavije je, kakor vidimo, pripravljena sodelovati z vsemi nacionalnimi študentskimi organizacijami na načelih enakopravnega mednarodnega študentskega sodelovanja. Podobno kot naša zunanja politika, tako se tudi ZSJ na svojem področju bori za resnično človeške odnose v celotni mednarodni študentski skupnosti.

Borba za organizacijo

Za skoro vse države Južne Amerike je značilno hitro utripanje življenja, ki prinaša vedno nove spremembe, ki jih malokdo lahko zazna do konca in opredeli. Menjavanje političnih režimov, prevrati in državni udari ne pomenijo danes več nobene posebnosti, nasprotno, to je več ali manj zakonitost razvoja posameznih držav. Tako stanje pa ima svoje posledice tudi v visokošolskem življenju. Nobene jasne opredelilne ni mogoče podati, vendar poskušajmo spoznati visokošolski položaj v eni izmed Južno Ameriških držav — Peruju.

Razvoj visokošolskih ustanov je v zadnjem času res v porastu, vprašanje pa je, če je ta razvoj pravičen in upravičen. Univerze in visoke šole se ustaljujejo ena za drugo, malokdaj pa se vpraša ali je ta razvoj potreben in ali so možnosti, da se te visokošolske ustanove res uvrstijo v sposob-

Tak prijateljski odnos med črnimi in belimi otroki je v ZDA še vedno redek

ne znanstvene centre. Ravno zaradi takega slabo usmerjenega razvoja pa pride mnogokrat do tega, da posamezne univerze dejansko obstajajo samo na papirju, odnosno, da nimajo zadostnih sredstev za svoj nadaljnji razvoj.

Sedaj dejansko obstajajo in delujejo le nekatere univerze in visoke šole. Univerze so predvsem v večjih mestih in so izključno državne. Poleg univerz pa deluje še večje število visokih šol, med katerimi so najpomembnejše tehniška visoka šola, nacionalna kmetijska visoka šola in centralna visoka šola za vzgojo pedagogov.

Sam ustroj univerz in visokih šol kaže na njihovo avtonomnost, ki je le formalno zagotovljena. Praktično pa je položaj precej drugačen. Le poročila imajo univerze svojo avtonomijo in so več ali manj podvržene vedno volji državnega voditelja, ki je v mnogih

NA ROBU CIVILIZACIJE

Problem, ki ga nameravamo obravnavati, ni nov. Nasprotno, star je in že dolgo leta nosi pečat nepomirljivosti in usodnega razkola med ljudmi, ki jih loči med seboj le barva polti. Kljub temu, da traja borba za odpravo rasne ločitve že nekaj desetletij, pa danes še vedno ne moremo reči, da so si črnci v Ameriki pridobili pravice, ki jim kot ljudem pripadajo. Pritakovati je bilo, da bo civilizacija prinesla isto, kar drugi izkoriščevalski družbeni redi niso — svobodo in enakopravnost med ljudmi, ki so si med seboj enaki.

Najbolj zanimivo je to, da je rasna ločitev dosegla tudi šolstvo. Od najnižjih šol pa do visokih znanstvenih ustanov — univerz, povsod obstaja delitev na bele in črne šole. Mar se resnično želi na vsak način doseči izolacijo med ljudmi in s tem neposredno ustvariti razliko v šolski, strokovni in nazadnje znanstveni usposobljenosti belih in črnih prebivalcev Amerike? Znano je namreč, da šole za črnce močno zaostajajo za tistimi, na katerih se vzgaja mlada civilizirana generacija. Ali je bojazen pred izobrazbo črncev res tako velika?

Od besed o enakosti med črnci in belci, ki jih je izjavil Lincoln, je poteklo precej časa, vendar do prave uresničitve teh načel še danes ni prišlo. Kljub neštetim zakonom in odločbam, je položaj črncev še vedno več ali manj enak. Tudi na področju prosvete je stanje isto. Čeprav je v letu 1954 sprejelo sodišče ZDA sklep o ukinitvi rasnega razlikovanja v javni prosveti, do velikih sprememb ni prišlo. Vendar je ta sklep pomenil za črnce priznanje njihovi borbi za enakopravnost. Ameriški rasisti so enostavno ignorirali ta zakon, odnosno ga obšli. Najbolj jasno nam to dokumentira izjava guvernerja države Georgija, ki je izjavil, da v njegovi državi rasna ločitev ne bo prenehala, in da bo vse javne šole zamenjal s privatnimi, za katere sklepi Vrhovnega sodišča ne veljajo.

Podobne rasne ideje se danes ponovno pojavljajo v nekaterih ameriških državah. Najbolj tritečen primer v zadnjem času je slučaj črne študentke v Alabami, ki se je kot prva femnopolna študentka vpisala na univerzo. Beli ekstremisti so bili ogorčeni, ker si je ta nedolžna črna študentka dovolila vsopiti na belo univerzo in tako motiti mirno in brezskrbno življenje njihovih nadebnih deklet in študentov. Rasna strmeljenja so prišla tu do takega izraza kot malo kje. Mlada deklica in njeni starši dobivajo vsak dan ogorčena pisma, v katerih pisni zahtevajo da naj

Studentsko gibanje v Indiji

RAZVOJ ŠTUDENTSKEGA GIBANJA V INDIJI IMA SVOJE STARE KORENINE, SAJ PRICENJA PRAVZAPRAV TAKRAT KO ZAČNE V INDIJI BORBA ZA SOLSTVO IN ŠTUDENTSKO GIBANJE NEORGANIZIRANO, SE JE V VRSTAH MLADIH LJUDI, KI SO HODILI ZA SVOJIM VODITELJEM, MAHATMO GANDHIJEM, IZOBLIKOVALO DOLOČNO PREPRICANJE, DA JE IZOBRAZBA INDIJSKEMU NARODU POTREBNA, DA JE TREBA STREMETI PO RAZVOJU DOMAČEGA SOLSTVA IN DA JE TREBA ČIM VEJJE PREVZETI VSO VZGOJO DOMAČEGA NARODA V SVOJE ROKE. V TEH ZACETNIH AKCIJAH MLADINA PRVIC IZOBLIKUJE SVOJA NAGNENJA, KI KASNEJE PRAERAAŠA V ORGANIZIRANO IN VZTRAJNO BORBO PO OSAMOSVOJITVI IN IZGRADNJI SAMOSTOJNEGA SOLSTVA.

mednarodno univerzalno sodelovanje. Tako dejavnost Zveze študentov Jugoslavije je lastna njeni politiki in mednarodnim odnosom.

Ko obravnavamo vprašanje univerzalnega študentskega sodelovanja, ki temelji na sodelovanju med posameznimi študentskimi organizacijami, nacionalnimi unijami, jed. je potrebno omeniti naše zveze s posameznimi študentskimi organizacijami.

Tu ne bi navajali naše sodelovanje v okviru COSEC in MSS ampak bi se omejili na sodelovanje s posameznimi nacionalnimi unijami.

Morda je najpomembnejše sodelovanje Zveze študentov Jugoslavije z nekaterimi študentskimi organizacijami v Evropi in Aziji. Ter je treba predvsem omeniti francoske zveze s študentskimi organizacijami v Franciji, Italiji, Švedski, Finski in še nekaterimi drugimi. Z državami Azije smo imeli največ stikov z Indijo in Burmo, sodelovanje s temi državami pa je pokazalo zadovoljive rezultate. Odrveč bi bilo našteti vse partnerje v našem mednarodnem sodelovanju. Omenimo naj le to, da poleg sodelovanja Zveze študentov Jugoslavije s tujimi organizacijami posamezne univerze in študentske organizacije imajo enakovrnen princip. Kdaj bo

Taka dejavnost mladine, ki se je pod vodstvom svojih voditeljev zavzemala za ustanovitev svoje samostojne solstva ni nikoli najmanj čudna. Vse najvažnejše kulturne ustanove so bile v Indiji pred osvoboditvijo v rokah tujcev. Tudi šolam ni bilo prizaneseno. Pravilno je bilo spoznanje, da je potrebno za pravi razvoj naroda šolstvo izoblikovati do najvišje stopnje in ga prevzeti v svoje roke.

Za razvoj šolstva je značilno 19. stoletje, ko se delujejo nižje in višje šole. Vendar je bila tega največja pomanjkljivost to, da je bila osnovnošolska izo-

brzba neobvezna. Pomembnejše je kasnejše gibanje za ustanovitev prvih univerz in visokih šol. Šele leto 1854 je na tem polju dalo vidnejše rezultate. To pa obenem najbolj omogoča izpolnjevanje programa socialne graditve in razvoja, ki je bilo po dolgem obdobju tuje nadoblasti najpomembnejše.

Po nacionalni osamosvojitvi so v ospredju programa študentskega delovanja pomembne naloge nacionalnega razvoja države, ki je bila dolgo vrsto let pod tujo oblastjo. Morda to najbolj karakterizirajo besede Mahatme Gandhija, ki je izjavil, naj študentje usmerjajo svojo dejavnost tako, da bodo služili svoji domovini.

Povojna doba prinese tudi v študentske organizacije spremembe. Tu je novoustanovljena »Nacionalna študentska zveza« poleg nje pa deluje še »Vseindijska nacionalna študentska zveza«. Med tem, ko je prva rezultat obdobja po osvoboditvi, pa je slednja vsaj imensko vezana na organizacijo, ki je že pred osvoboditvijo delovala in tudi v njej aktivno sodelovala. Sedanja politična opredeljenost v svetu je posegla tudi med te dve organizaciji. Tako deluje »Vseindijska študentska zveza« v okviru MSS, medtem, ko je za »Nacionalno študentsko zvezo« značilno sodelovanje v okviru COSEC. Preveč bi bilo podrobneje opisovati programe posameznih organizacij, omenimo naj le, da je politična opredeljenost obeh v delu in strukturi precej jasno izražena.

Poleg teh dveh centralnih študentskih organizacij pa deluje v Indiji še vrsta drugih, ki delujejo večinoma v okviru posameznih univerz. Zlasti močna so nekatera študentska združenja, tako v pokrajini Antra, kjer je znana Demokratična študentska unija. Podobno je v pokrajini Kalentia znana Socialistična študentska unija, ki je ena najmočnejših v Indiji. Poleg teh pa je še vrsta drugih.

Ta kratak prikaz indijskega študentskega gibanja nam kaže, da se je pričel relativno zelo zgodaj in da je v svojem razvoju imel pomembno vlogo tako pri narodni osvoboditvi kot pri reševanju mnogih problemov notranje graditve Indijske države.

Toda ravno v letošnjem letu so študentje Peruja bolj kot kdaj koli odločno potegujejo za svoje pravice. V sedanjem političnem zatišju, ko se vlada pripravlja na nove volitve, so se študentje Peruja zbrali protikoncu lanskega leta na svojo V. nacionalno konferenco, na kateri so predstavniki vseh univerz sklenili, da bodo skupno vodili svoje akcije. Glavni sklep te konference je sklicanje IV. nacionalnega kongresa študentov Peruja v letošnjem letu.

Na V. nacionalni konferenci študentov Peruja pa so sprejeli tudi nekatere druge sklepe, ki so precej pomembni za nadaljnji razvoj študentske organizacije. Med najvažnejšimi sklepi so tisti, ki poudarjajo zahtevo študentov po odpravi zakona o notranji varnosti, po amnestiji študentskih voditeljev, ki so v podpori t. d. Prav gotovo presega vse tisti sklep, v katerem študentje protestirajo proti vsem oblikam imperialističnega izkoriščanja in zahtevajo nacionalizacijo vseh tujih imperialističnih družb in podjetij.

Kljub temu, da je bila nacionalna študentska federacija leta 1949 razpuščena, pa je mnogo študentskih združenj na posameznih univerzah nadaljevalo s svojim delom. Čeprav mnogi študentje niso kazali veliko zanimanja za politične probleme, pa je študentska organizacija kot taka vedno usmerjala svojo politično dejavnost v javnost in poudarjala, da zastopa interese vsega perujskega naroda.

Kar zadeva posamezne politične grupacije na univerzi, je zelo težko podati njih opredelitev. Posamezni politični programi so si med seboj zelo različni. Glavna značilnost študentskega političnega življenja pa je borba za ustanovitev nacionalne študentske federacije.

ril ugled enega najboljših socialističnih taborov v Evropi.

Jugoslovanska turneja za ekonomiste

Jugoslovanski odbor AIESEC bo v letošnjem letu organiziral za tujce študente ekonomsko-družbeno turnejo po Jugoslaviji. Namen te turnee je spoznavanje našega ekonomskega in družbenega razvoja. Turneja bo predvidoma trajala okoli dva tedna, začela pa se bo v Dubrovniku, kjer bo za vse udeležence pripravilnih več predavanj. Udeleženci te turnee bodo na svoji poti obšli vse pomembne ustanove, tovarne, delovne zadruge in komunalne ustanove. Za turnejo je že sedaj veliko zanimanje.

KRATKE VESTI

MLADI SOCIALISTI V ZADRU

Socialistični tabor — Zadar je danes znan med študenti po celotni Evropi. Poznajo ga mladi socialisti vseh držav Evrope pa tudi nekaterih azijskih držav. Ta tabor že več let uspešno vodi in organizira CK Ljudske mladine Jugoslavije. To, kar je za študente Dubrovnik, to je za mladino Zadar. Letos bo po podatkih, s katerimi sedaj razpolagamo, več udeležencev kot prejšnja leta. To pravzaprav niti ni nič čudnega, ko vemo, da si je tabor v teh nekaj letih svojega delovanja ustva-

MLADI SOCIALISTI V ZADRU

Socialistični tabor — Zadar je danes znan med študenti po celotni Evropi. Poznajo ga mladi socialisti vseh držav Evrope pa tudi nekaterih azijskih držav. Ta tabor že več let uspešno vodi in organizira CK Ljudske mladine Jugoslavije. To, kar je za študente Dubrovnik, to je za mladino Zadar. Letos bo po podatkih, s katerimi sedaj razpolagamo, več udeležencev kot prejšnja leta. To pravzaprav niti ni nič čudnega, ko vemo, da si je tabor v teh nekaj letih svojega delovanja ustva-

NAROČITE SE NA

»Tribuna«

»LES«

LJUBLJANA

Največja trgovska organizacija za les, lesne izdelke in pohištvo v državi.

PRODAJA: vse vrste lesa, vezane in panel plošče, lesonit, parket, lesene montažne hiše itd.

PRODAJA: najudobnejše in najkvalitetnejše pohištvo vseh vrst.

OPREMLJA: hotele, šole, restavracije, kino dvorane, gledališča, laboratorije, inštitute, ladje itd.

Atelje za notranjo opremo nudi svojim klientom načrte za vsakovrstno opremo.

POLEMIKA

Še o generacijah

Potrebe so tiste, ki določajo gibanje ljudi in interese, so širše tih potreb. Gibanje pa je življenje samo, ves navidezno kompliciran vrtilinec idejnih, socialnih, političnih, grupiranj izhaja iz enega samega, instinktivno in zavedno občutenega gona po prostoru na soncu, po mestu, kjer si v svojem gibanju najmanj oviran in pri doblinah. Ki jih življenje nudi, najboljše soudeležen.

Interesi združujejo in razdvajajo ljudi. Nosilci enakih ali podobnih interesov ustvarjajo najrazličnejše grupacije, od družine do države, od klubov do strank. Z izrazom generacija pa označujemo časovno opredeljeno skupino ljudi, ki se po svojih interesih lahko od svojih časovnih omejitelj bistveno ločuje, ali pa tudi ne. Gre lahko samo za dodatek mladostnega impulza, ki se more izživeti na starih tleh, ali pa je odnos do od sonca obiljanega prostora med generacijami različen, celo divergenten, ker lahko ena generacija s svojo soudeležbo pri polnem življenju osenči prostor drugi. Vendar pa ta boj med očeti in sinovi nikakor ni edina in dotler bo obstajala razredna družba, tudi še zdaleka ne poglavna oblika generacijskega boja. Vse drugačni, srditejši so v omenjeni družbi spopadi med skupinami, ki so časovno paralelne, ki bi po časovni omejitvi morale predstavljati eno generacijo, a so po svojih interesih vendar lahko docela različno usmerjene. Zato je vsaka skupna označka za časovno omejeno skupino ljudi tvegana in po svoji označitveni vrednosti majhna.

Prav ob tem dejstvu pa preseneča, da »mlada generacija«, da »pojavi«, ki je dobil ime kritika, iz katerega izhaja in ga zastopa Miklavž Prosenec v članku »Boj med generacijami« (Tribuna V. števil. 19-20), tako z lahko prebrodi paralele, a med seboj nasprotno, v posamezne struge utisnjene tokove novejših slovenske politične in socialne zgodovine ter temu odgovarjajočega razvoja kulturnega življenja. Ras je, da Prosenec pri označevanju treh skupin, ki se po njegovem gibljejo v naši idejni areni, opozarja na različne generacije, a se mu pri tem vendar zdi možno in upravičeno postaviti nek skupen imenovalec, vsled česar so si pripadniki navedenih generacij »podobni in sorodni«. Kljub temu pa se moramo vendar vprašati, kako lahko ljudje, ki jim je ultramarksistična frazeologija ob vsakem zapisanem stavku na jeziku, tako razmeroma enostavno strpajo pod skupen imenovalec »starejši« ali »mlajši« generacije, ali — da je račun enostavnejši pod pojem »maloburžoaznega proizvajalca« ljudi iz polpreteklega slovenskega zgodovinskega razvoja, ki smo jih vse doslej imeli za v obravnavanem obdobju napredne, filo- ali celo marksistično orientirane ter one, ki so z besedo in v odločilnem trenutku z orožjem nastopali v taboru, ki smo ga vselej imenovali reakci-

onarnega. Kdo se vendar ne bi zbežal, če »mlada« (I) generacija, ki po historičnem izkustvu predstavlja jutrišnji dan, na vsem lepem prične s poukom, da ni delati razlike med na primer kakim Zavornikom ali Velikonjem na eni, in na primer Klopčičem, Robom, ali komerkoli že na drugi strani. Razlikovati pa ni treba stvari zato, ker so eni kot drugi igrali vlogo v bistvu izkoreninjenih maloburžoaznih proizvajalcev, ki so pač imeli vsak svoje kliente, katerim so prodajali svoje v glavnem »estetsko nepomembne« proizvode. Tako iz estetskih ozirov njih orientacija ni važna. V bistvu brez pomena je bilo njih opredeljevanje, ker so bili zaznamovani z izvirnim grehom svoje maloburžoazne izkoreninjenosti. Ta greh je bil osnovna življenjska obsodba in njih orientacija je bila menda stvar vetra, golega slučaja in ljubezenskih zvez. Povrh vsega pa »mlada« generacija tega predvojnega intelektualca, ki je bil vendarle »uspešen« estetsko »prestavi« po drugi svetovni vojni v novo situacijo, kjer se naenkrat »znajde«, oziroma po soglasnem mišljenju ne znajde, ker se znajti ne more, ker je po svojem bistvu še vedno maloburžoazni proizvajalec.

Do neke mere ima ta »mlada« generacija prav. Resnica je, da se je nekaj (celo precej) slovenskih »intelektualcev« res »znajšlo«, da je bilo nekaj res »prestavljeno« v »edinstveno nove družbenopolitične razmere«, ki pa žal niso povsod prerasle »obseg njegovih tradicionalnih navad in pojmov«. Nasprotno, tista neopredeljena, ali slučajno sopotniška slovenska intelektualna gmoča (ki ni bila nekdar zanikovalca in celo upornik buržoaznim institucijam, kakor bi jo rada predstavljala »mlada« generacija) se v našem kulturnem in družbenem življenju spet skuša bohotiti in piskati na svojo piščal. Žal pa na njih note tu in tam kakšno zapoje kdo, ki je po svojem izvoru in razvoju tujec sredi zlate sredine. Na njih instrumente pa hote ali nehoče z naznačenim unificiranjem igra tudi »mlada« generacija, pa čeprav (in delno prav zaradi tega) je njih terminologija še tako sodobna, njih estetsko idejno presoja še tako napredna in evropska. Marksistično cingljanje ostane le cingljanje vse dotlej, dokler ni osnovano na pogljobljeni sociološki analizi obravnavanega predmeta. Tega pa pri »mladi« generaciji ni. Taka analiza bi jo nujno privedla do spoznanja, da so vzporednost, horizontalne generacijske razlike vredne vse večjega spoštovanja, kakor so ga deležne v analizi »mladih«. Diferenciacija na Slovenskem je dolgotrajen proces, zapleten, in zaradi posebnih, pa čeprav »kranjskih« razmer tudi dovolj kompleksiran. Toda diferenciacija je bila nujna, prehajala je v totalizacijo in ob takem stanju je življenje bilo nujno razbilo. Idiferenciral se je tudi slovenski intelektualni sloj. Očitek labilnosti za celoto tega sloja je krivičen, mu podelili oznako cankarjanstva in ga istočasno obsodili kompetetstva, ustvarja nujno problematičen

videz. Pred slovenskimi intelektualci je lebdela vizija celovitosti življenja in v njenem imenu se je slovenski intelektualce vsaj tisti, ki mu obstoječe stanje te celovitosti in življenjske polnosti ni nudilo, politično-idejno opredeljeval. Nikakor pa ni ves slovenski intelektualni kader stal pred zaprtimi vrati

mer, iz prevrednotenja vrednot, pomanjkanja starih vzorov, iz dvoma in iskanja zaenkrat še ni upravičena si samozvano nadeti oznako nove mlade generacije. Drugače bo to seveda potem, ko bodo imeli izdelano »vrsto osnovnih kriterijev in načel«, in se jim ne bo treba zdraviti z »večjo racionalno in-

JANEZ KNEZ: na Grad

Produkcije na Akademiji za igralsko umetnost

28. decembra je bila na študijem odru AIU produkcija 3. semestra dramske igre, ki ga vodi pred. Ivan Jerman. Služateljci so nastudiral prizore iz »Don Carlosa«, »Kovarsstva« in »Emilije Gallovi«. Kakih posebnih presenečenj pri tej produkciji ni bilo.

Dva dni kasneje pa so služateljci 5. semestra dramske igre, ki ga vodi pred. o. V. Juvanoviča, podali preizkušnjo »Othello« in »Hamleta«. Produkcijo, ki je bila prijetno presenečenje, so služateljci ponovili 9. januarja za povabljenе goste.

Omeniti je kvalitetno režijo Jožeta B. Pogačnika (Othello), ki je s prologom lepo zaokrožil ciprsko tragedijo in Zarka Potana (Hamlet), ki je sceno podajal v dvorano in s tem pridobil na izraznih možnostih. Od igralcev so navdušili Vera Perova kot Desdemona in Ofe-lija, Danilo Benedičič kot Hamlet, Rudi Kosmač kot Othello in Polde Bibič kot krajci.

Takih produkcij si želimo čim več!

GOVNAC V JANTARIJU

Med odmorom so se mladi zbirali avtogromov gneči pred vhodom. Odevali so vrtarja so hite-li po slabo osvetljenem hodniku in vrdli v pianistovo garderobo. Navdušeno, z razgretimi obrazi, so stegovali roke proti mizi, za katero je sedel umetnik.

»Avtogrom, mojster?«
 »Tu prosim, na program!«
 »Tu meni, prosim!«
 »Nalivno pero, prosim?«
 »Mojster! ... Mojster! ... Mojster!«

Glasovi so se melali, občudujoči, božajoči, proseči, kočki napirja se so svetilkali v polmrazu, oblački parfuma so plivali po zraku kakor pisani metulji.

»Oni rondoli« je vzklilni nekdo navdušeno.

»Andante cantabile...« je do-mnjajavo popravo dekle v modri obleki.

»In finale! ... Nikoli nihče!«
 ... Tako »svetilo! ...«
 »Dovoliče, gospoda, prosim!« Z razprtinimi rokami je impresario odvisal občudovalce.

»Pustite mojstra, da se malo odpočije. Saj vidite, da je urru-

jen. Vam v prid...«
 »Pustite jih, Nesse. Mojster je prijel fotografijo, kjer v Chopinovi družbi sanjari za klavirjem.«
 »Samo to je in potem dovolj. Ne, ne,« je rekel smehljaje, »ne morem več, vrnite se po koncertu.«

Dekletce v modrem je odbilo, stiskajoč na prsih dragoceni plen. Ostali so ji razočarani sledili. Na hodniku je že nekaj časa odmeval šum, polagoma ponehal in končno utihnil. Na pragu garderobe se je Nesse pogovarjal s piešastim gospodom.

»Za časopis. Nekaj besed o umetnikovi mladosti...«
 »Obžalujem. Impresario je pre-ko ramen pogledal pianista, ki je z zaprtimi očmi sedel na nasla-njaču.«

»Z največjim veseljem po kon-certu... Spomine iz otroških let, celoten življenjepis...« Prijel je čišnikarja prijateljsko pod roko in ga popeljal preko praga, zapri vrata in jih zaklenil »Ah,« je vzklilni olajšano in se vrgel v naslanjajo, »bilo me je strah, da vas bodo strgali!«

»Takle hrup je zelo laskav, a silno uravajoč.«
 Pianist se je prijel za čelo:

»Glava me boli.«
 Impresario je vznemirjeno po-skočil: »Ujam, da ni kaj resnega. Vzemite tabloro.«

»Saj bo minilo. Med koncertom ne jemljem ničesar. Za nekaj časa se temu izogibljem.«

»Zivci! Nesse je sočustvoječe pokimal z glasbo: »Saj ni čudno, kaj koncertov v dveh tednih. Nekaj dni počitka in vse bo v redu!«

»Vse bo v redu...? Torej se mora nekaj urediti?« Umetnik je str-mo pogledal impresaria. »Torej se tudi vam zdi, da danes nisem naj-bolje razpoložen. Saj je res, ti-steza zanosa nisem občutil!«

»Ne dragi mojster, morate se, tega nisem hotel reči. Tako je va-že mnenje, ne pa mnenje občini-stva. Dvorana je nabita, dodali smo še nekaj stolov. In že upo-števate mnenje starega lisjaka, kakršen sem jaz — poslušalstvo se ne moti, Jean Baary je največji pianist svoje dobe.«

Bled nasmešek je preletel umet-nikova usta: »Hvala, Nesse!«

Nekdo je krepko potrkal na vrata. Impresario je dvomeče po-čel na uro: »Saj imamo vendar že deset minut časa! Nezdajovolj-no je stresal z glavjo: »Naročil

sem, naj nas nikakor ne motijo.«
 Odprl je vrata: »Ah, vi ste! Vstopite gospodična. To je gospo-dična, ki obrača note,« je rekel Baaryju.

Pojavila se je koščena ženska z očali, s prekomerno dolgim vrato-m.

»Predstavjam vam gospodično Bercy. Prava umetnica je v svo-jem poslu. Vse partiture zna na pamet.«

Koščena ženska je zardela: »Zelo sem vesela, da bom lahko obračala note gospodu Baaryju.«

»Ostanite tu z mojstrom, gospo-dična. Pogledal bom, kakšno je razpoloženje.«

Skozi priprta vrata se je slišal šum iz dvorane. Nekdo je glasno ponujal programe. Ženska z očali se je smislila v kot, s preprižanimi nogami sedla in vztrajno morila umetnika. Baary se je obrnil proč toda po vsej površini kože je ču-til njen občudujoč pogled. »Ne-znosno...« S prsti je bobnal pe-mizi. »To je res neznosno!«

»Če vas motim, lahko počakam zunaj, mojster.«

»Ne, ne, prav nič me ne mo-tite.« Njegov lastni glas ga je v trenutku pomiril. Njegova jeza je bila otročja in neprimerna: Nje-ga dekle je imelo najboljšo namene in prav zares ni moglo vedeti, da bi mu napravilo največjo uslugo, če bi odšlo ali pa vsaj molčalo.

»Oprostite,« je rekel z drobnim nasmeškom, »malo sem nervozen.«

»To je trena,« je ugotovila gos-podična Bercy. »Nekateri umet-niki soje nikoli ne orosejo. Opa-zujem jih, ko igrajo. Tudi jaz sem spočetka imela tremo, zdaj pa ne

več. Pred tisoč gledalci sem prav tako morna, kakor bi bila sama v dvorani. Pa saj ne občudujejo mene,« je dodala skromno.

»Kakor, da bi bili sami, pravi-te?« Baary se je razživel. »Čudno, jaz imam včasih enak občutek. Ko se vsemem za klavir, zraste okoli mene steklena stena. Kakor če, kakor...« iskal je besede.

»To je res čudno,« je rekla gd. Bercy. V resnici se dogaja ravno nasprotno. Magične vezi med umetnikom in občinstvom...«

»Vem, vem, magične vezi...« je mrmral Baary.

Ta gos premlava bedaste vsak-danjosti! Pa saj niso tako beda-sti! Razen nekaterih izjem je sam občutl skrivnosno moč, magično vez, ki ga je vezala s publiko od prvga zvoka do konca koncerta. Na žalost postajajo te izjeme zad-nje čase vedno bolj pogoste.

Nezozaverno dolgi vrat je vzbujal v globinah njegove duše nejasne spomine, ki so zaman pokušali prodreti v zavest.

Vznemirjena zaradi njegovega vztrajnega pogleda se je gospo-di-čna Bercy premikala na stolu, ure-jala krilo in dekote in se igrač-kala z medaljonom, ki je na rde-čem žametnem traku visel na nje-nem vratu.

Baary jo je mežikajoče opa-zoval. Izenadeno se je njegov obraz zjamsal:

»Seveda,« je rekel veselo, »na škrtah z datelje.«

»Prosim?« je presenečeno vprašala.

»Nič, nič, samo nek otroški spomin.«

Polica na nasprotni steni se je

umaknila, partiture so zamenjal: karnoni, pločevinasti zaboji, steklenice, venci suhih fig, grozdi korintskih zagod zvezanih z rdečo ruto, trebušasti kozarci, polni ki-selastih bonbonov raznih barv in oblik. In datelji, kupi dateljev! Prodajali so jih na dva načina: iz ogromnega zaboja, ali v lčnih škrtah, obrobjenih s papirnati-mi čipkami. Slika na pokrovu je predstavljala žirafo, ki steguje svoj vrat proti palmi.

»Moj oče je imel trgovino v malem podeželskem mestecu. Tu sem preživel velik del svoje mladosti.«

»Ah, da...« Gd. Bercy se je razumevajoče nasmehnil: »Brala sem v časopisu, da se iz tablic čokolade in sladkorja napravijo klavir, da bi lahko igrali.«

»Izjemoma enkrat čišnikarji ni-so pretravali. Moj oče ni hotel ničesar slišati o klavirju in če bi ga dobil, bi deževalo udarcev. Jaz sem uničil trgovinico.«

»Seveda,« je rekla gd. Bercy. »Genjeva mladost, okoliča, ki ga ne razume.«

»Ne mogel bi reči, da je bila moja mladost kaj posebno nesre-čna,« je rekel Baary. »Rad sem opazoval ženske s cekarji in poslušal zvončkanje blagajne. In končno vse te ravnovrstne reči v vrelah, zabojih, korahar... Naj-bolj so me veselile steklene krogle. Prav gotovo jih poznate, steklene krogle z rdečimi, modrimi in rumenimi robci v sredini, ki se vrte okoli ene osi.« Zamisljeno si je gladil brado. »Se danes si ne morem prav predstavljati, kako so rutice spravili v sredo krogle.«

Baaryjev pogled se je ustavil na medaljonu. Ovalen kamen, rumen in težak kakor strjen med, se je bleščal v srebrnem, nekoliko staromodnem okvirju.

»Lepo,« je rekel razreseno. »Kakšen kamen pa je to? Opal?«

»Ne, kd. Bercy je privzdignila medaljon. »To je košček jantari-ja. Dala mi ga je teta pri prvem obhajilu. Posebne vrednosti nimaj, rada ga pa imam, ker je nekaj nenavadnega. Ga želite videti ob blizu?«

Odprla je okrasek in ga ponu-dila pianistu.

»Kaj pa je to v sredini?« Baary se je sklonil nad medaljon. »Iz-gleda kakor maščica. Kako je prišla vanj?«

»Zdi se mi, da je okamenela in, da jo je jantar pokril.«

»Stisnila se je...«

Resnično je sredi te medeno ru-mene mase ležal z razprtimi kri-li nekakšen insekt. Pod tanko plastjo jantarija so se jasno odra-žali vsi udje, kakor da se je pred nekaj trenutki potopil vanj. Samo prebiti bi mu bilo treba to jedo, pa bi bil živ.

»Strašno,« je preplašeno zamr-mral Baary. »Predstavljajte si strahotno umiranje te živalice, ko jo je ta masa počasi zalivala, dušila, lomila krila, noge, tinalke. Strašno!« je ponovil in se prijel za grlo.

»Zdi se mi, da vas čemurlija zanaša, mojster. Mušica je bila prav gotovo že mrtva, ko jo je smola zalajla.«

Gd. Bercy se je prijel me-daljon okoli vratu. Ko je dvignila oči, je prestrašeno odskočila. Prav

š p o r t

Naporno in nepozabno

CORTINE SLIKE ŽKE

Letošnja zimska olimpiada je bila samo 150 km oddaljena od naše državne meje. Bila je torej tako blizu, kot še nobena doslej in vsi ljubitelji zimskega športa so bili veseli Putnikovega sporočila o ekskurziji na olimpiado. Bila je to res ekskurzija, saj so v Putnikovem avtobusu sedeli večinoma taki ljudje, ki jim šport predstavlja poklic. Smučarski trenerji, profesorji inštituta za telesno vzgojo, športni novinarji in še nekaj takih, ki jim je smučanje zelo pri srcu, so se 31. januarja znašli sredi olimpijskega mesta Cortine. Čas, ki so ga imeli na razpolago, so temeljito izrabili za ogled tekmovalnih naravnih lepot, ki jih v okolici Cortine ne manjka. Vse skupaj je bilo precej naporno, vendar lahko pritrđimo vodji izleta, ki je dejal, da bomo na napore kmalu pozabili, olimpiada pa nam bo ostala za vedno v spominu.

In hokej? Moška igra brez primere! Nič surovosti, odločno obvladavanje hokejske palice in pucka. To so značilnosti igre najboljših predstavnikov Rusije ZDA in Kanade. Zmagovita zmagata je pravzaprav presenečenje, saj so se pred nami pred nami sem zasluzilo. Kanadčani so čudovito doslej največji neuspeh na olimpiadi.

Prostor nam ne dopušta, da bi se po napornem kaj ves, kar smo nekaj odomkov iz sedne olimpiade. Vendar naj še pripišemo, da je bila Cortina precej lepota in zanimiva. Znanja mnogih prijateljev med mladino naših krajev. Športni dogodki so se odvijali vsak dan, smo imeli priliko videti tudi olimpijske zvezde, razne prince in druge visoke glave. Precej je bilo

slisati, da so ti ljudje zasenčili športno stran olimpiade. Tu bi ugotovili, da je v vseh vrstah propagande, kot rečimo. Vsak dan ve, kdo je Toni Sailer, vsak pozna simpatično smučarko Collardovo, odličnega ameriškega vratarja, ki je sam zmagal nad hokejsko reprezentanco Kanade, bolj malo pa je takih, ki so prišli v Cortino zaradi Sofie Lorea, ki je s teletvo vidržala nekaj minut na športni prireditvi. Govorilo bo bolj prav, če trdimo, da so S-fila, Gina in drugi olimpijski nastopili v Cortino zaradi svoje slave.

Olimpijskih iger je konec. Mednarodni športni svet se bo pripravljal na prihodnje leto, toda le v primeru, če bi Američani odpovedali organizacijo. V tem primeru bi bil Innsbruck pripravljen naslednje olimpiade.

Vlado Zlajpah

Šepa noč, ko smo se bližali Cortini, vendar smo lahko opazili, da se bližamo olimpijskemu mestu. Zagledali smo prve olimpijske kroge, ki so viseli čez cesto, kmalu zatem smo prišli do olimpijskih nastav, nato pa do reklam, ki se ob tistih priložnostih seveda prava nujnost. Mislili smo, da smo že na tiliu, ko smo zagledali tabele z napisom: Cortina 40 km. Maljani so torej že ob prihodu opozorili goste na to, da so v Cortini zbrani najboljši smučarji in drselci vsega sveta.

smučarskih skakalcev se je pognala preko mostička in vtis je bil odličan.

Toni Sailer — smučar št. 1

Vsi govore že veselo, da je Avstrijec Sailer osvojil prva mesta v slalomu, veleslalomu in smuku in s tem tudi tri zlata kolajne. To je uspeh, kakršnega mu ni nihče prerokoval. Težko je povedati, kako je vozil. Glede na pri slalomu so imeli vtis, da je proga izredno lahka, kajti Toni jo je prevozil brez kakršnegakoli napora, seveda v rekordnem času. Šele potem, ko so prišli na progo drugi tekmovalci, ko smo videli mnog padcev in še več zgršenih vrat, smo lahko ugotovili, da je proga izredno težka in jo je smučar znanke Sailer lahko igranje prevozil.

Prvi vtisi

Komaj smo si utegnili pretegniti ude od sedem ur dolge vožnje, že smo hoteli, da bi si ogledali najprej mesto samo, za tem pa olimpijske objekte in tekmovalnja.

Olimpiada je dala Cortini tak pečat, da bi jo tisti, ki jo poznajo takšno, kakršna je ponavadi, sploh ne prepoznal. Na ulicah množice ljudi, ki govore vse mogoče jezike sveta. Pravi pravcati Babylon. V trgovinah prodajajo še dni na koše olimpijskih značk in spominov, veliko dela imajo tudi prodajalci razglednic ter olimpijskih znamk.

Cortina je te dni tudi prava zimska modna revija. Kdo ve koliko manekenk so poslala sem najbolj znana modna podjetja. Vsekakor je letošnja zimska moda nekoliko nenavadna, saj lahko gledamo na cortinskih ulicah vse od rdečih in rumenih, zelenih, rdečih ali belih smučarskih hlačah. Morda je zanimivo tudi to, da so mnogi moški oblekli v kožuhe iz bizama ali dinurja, kar je nekoliko nenavadno. Vse to je delalo Cortini svojvršen pečat.

Najprej na skakalnico

O skakalnicah Italija smo že pred prihodom na olimpiado mnogo slišali. Ni treba še enkrat poudarjati, da je to najlepši objekt te vrste na svetu. Dobra arhitektura, idealno ozračje in seveda skakalci, ki se spuščajo preko njenega mostu, to je tisto, kar vabi slehernega občevalca Cortine, da se najprej odpravi k njenemu vznožju.

Danes je na skakalnici samo trening, toda »Boter«, ki je z nami na skakalnici, pravi, da bomo danes lahko pričeli boljšim skokom kot na tekmovalju. In res je bilo tako. Skakalci niso imeli treme in so se junsko poganjali čez mostiček, nekateri tudi po 80 m daleč. Najbolj so nam ugajali Finci, medtem ko so Švedski in Norvežani nekoliko zaostajali. Nepravilno bi bilo, če bi mislil, da so severnjak nastopili s slabšimi skakalci kot prejšnja leta. Z veseljem lahko ugotovimo, da so se tekmovalci drugih držav severnjakom zelo približali.

Komaj smo se povzpeli na tribuno, namenjeno novinarjem, smo zaslišali glas napovedovalca: Janez Polca. Jugoslovija — paritito. Lep let skozi zrak, trden pristanec pri znamki 71.5 m. Takoj za njim srbi videli še Zidanja, Roglja in Goriska, ki so eden za drugim lepo skočili. Vsa svetovna elita

Kaj je bile najlepše

Poizkusil sem si ogledati vsa mesta tekmovalnja, kakršnih v Cortini nimam priložnosti videti. Po sodbi vseh, ki so bili občudovani olimpijske je bilo umetno drsanje gotovo ena izmed najlepših točk. Izpostavim si ženske proste ilke in opazovali neverjetne zmoglosti mladih deklet iz Kanade, Amerije, Avstralije in raznih evropskih držav. Eleganca, ljubkost in virtuoznost v posameznih točkah so gledalce tako navdušile, da so tu in tam celo godrnjali nad sodniškimi odločitvami. Vse kaže, da evropejecem ni bilo všeč, ko so vsa najboljša mesta pobrle Američanke. Pri nastopu nemške tekmovalke, ki je zares izvrstno drselca so sodniki z razsvetlovanjem očesnimi izvali več tisočgolo množico k temu, da so zmetali na ledeno ploščev vsa zalogo pomaranč in praznih steklenic kar jih je bilo pri roki.

Za bob je bilo v Cortini še posebno zanimanje, ker so Italijani konkurirali za zlato medaljo. Kaj naj vam povem o bobu? Da me je bilo malo strah, ko sem stal blizu megle izmed številnih zavojev? To bi bil vas prav gotovo ne zanimalo. Vendar bo mogoče zanimivo, če povem, da brze vozači z bobom s hitrostjo okoli 20 km na uro v Cortino. Pravo čudo je, da niso pri tem poletju noben nesreč.

•••• Nekaj veselih ••••

Motili bi se, če bi mislili, da so bila v Cortini samo športna tekmovalnja in nič drugega. Kronisti so si zapisali mnogo čednih in nečednih zgodbic, ki so se presenečljivo razvijale od ust do ust. Naj jih samo nekaj napišemo tudi mi.

Novinarji se znajdejo

Najbolj pestro je bilo menda v novinarskem hotelu Savoia. Pestra družina je bila tam od Angličanec, Norvežanov, Američanov, pa do Nemcev, Japoncev in končno tudi nas, Jugoslovancev. Nekateri so imeli s seboj celo armado tipkarič in stenografke, drugi pa so pripeljali s seboj cele redakcije, kot je to storil nek švedski list. Vsak večer so imeli svoje razdelitve in si delo za prihodnji dan, vendar so imeli eno težavo. Vsi

stvar že naslednje jutro »obelodani«.

Dvojboj Gina-Sophia

Lepi sta obe, to moram priznati, vendar sta obe povzročili tudi precej smeja. Prva se je »izkazala« Sophia Loren, ko je prišla na tekmo v slalomu. Glejala je le pet minut, nato pa je s presunjenim glasom izjavila, da jo neznožno zebe in nog ne čuti več. Morali so jo odnesti s prizoviča, kajti revica ni mogla narediti niti koraka.

Zanimivo je bil tudi njen odgovor na vprašanje, kdo je lepši od nje. Novinarjem je dejala, da so le svinge verjelo lepše...

Kaj pa Gina? Tudi ta si je pri vožnji prav veselih. Povabilo so jo, naj pride 3. febr. na ples v Cortino. Ko so jo popoldne po

Na poti v Melbourne so se nemški študentje s svojim avtomobilom ustavili tudi v Cortini

skupaj so imeli namreč samo eno telefonsko vprašanje, če bo prišla, prosto vstopnico. No, moramo jim priznati, da so se kar dobro znašli. Nubavili so si skrajne za rezanje žice in si z njimi delali odprtine v ograji. Za to njihovo prakso je kaj kmalu zvedel ves hotel Savoia, vendar je zanimivo, da jim nihče ni stopil na prste.

Vročje Američanku

V naš hotel je nek večer prišla mlada Američanka. Bilo ji je menda neznanstvo všeč v novinarski družbi in pa tudi »chianiti« je bolj ugajal, kot tista coca cola v Ameriki. In rezultat tega razpoloženja Napodila je vse plešalice s plešiča, pobrala muzikantov instrumente in izvalila svoj »privatni veseli večer«, ki je seveda »vzbuđil mnogo smeja pri vseh gledalcih. Še bolj smeina pa je bila prošnja njenih prijateljev, da naj ostane ta program med štirimi stenami Savoie, saj pri tem gotovo niso pomislili, da imajo opravka z novinarji, ki so svo

Mleko dražje kot vino

V Cortini imajo gostilno, kjer ni nič stolov, nič miz in nič naključje. Vseposod sami vadi. In vendar ima ta gostilna veliko prednost. Kozarec dobrega vina stoji za 50 do 90 lir. Ni torej čudno, da ima gostilničar v teh dneh veliko dela. Dosegel je namreč to, da je njegova pijavca največja v Cortini. Kar poglejte in primerjajte. Kozarec Coca-cole 200 lir, kozarec toplega mleka 150 lir.

Sicer se vse to malo križa s športnimi načeli, res pa je vendar daleč

Šport tja, kjer se zbirajo ljudje!

V Akademskem kolegiju in Srednja gozdarska šola 9:1 in 6:4. Igralci imajo v načrtu še srečanja z Olimpijo, PTT, vojnimi študenti itd.

Zadnje jesen so imeli stanovalci Akademskega kolegija redni letni občni zbor, na katerem je tov. Klemenčič predlagal ustanovitev fizikulturenega fonda AK, za katerega naj bi vsak študent iz doma prispeval mesečno 5 ali 10 dinarjev. S sredstvi bi študenti kupovali potrebne rekvizite.

Med zborovalci sta nastala dva tabora; bili so za in proti predlogu. Tisti, ki so ga zavrnili, nešportniki, so se takole postavili: »Mi, ki se zanimamo za gledališče ali kino, smo za ustanovitev ustreznega fonda, ki nam bi omogočal obisk v kinu ali gledališču. Za zabavo skupine ljudi ne damo denarja. Če kdo izmed nas želi igrati, ga enostavno ne pustijo blizu...« Ja, tako nekako je bilo na skupščini Akademskega kolegija zadnje jesen. S. K.

Smučarska reportaža - pa ne iz Cortine

Pridem v uredništvo in še preden se oddahnem: »Hej, Janez, reportažo rabimo.« »Res? Kakšno?« »Trudno in naveličano odvrnem. «No ja, saj veš, o Emilu Jancu, tistem znanem smučarju.« Se vprašanje: »Kje pa stanuje?« »Kaj pa jaz vem, znanj se in ga poišči.« Ko sem odhajal, sem še ušel besede, da študira na ekonomski fakulteti. In že sem bil na ulici, čez nekaj minut na »vznožju« in čez četr uze že na poti za Bežigrad. Pripovedoval mi je, da smuča že od petega leta, s svojjo kariero je začel kot član smučarskega društva »Prešeren« Njegovi prvi učitelji so bili Mulej in Cvenkej. In vsi prvi uspehi? »To je bilo takrat, ko sem postal pri štirinajstih letih republiški mladinski prvak v slalomu.« In tvoj največji uspeh? »Ah,« nasmehnil se je ob spominu na prijetne dni leta 1951. »To je bil trikratni mladinski državni prvak. Med velike uspehe štejem še uspeh na lanskem državnem prvenstvu v kombinaciji, kjer sem zasedel tretje mesto. Pa tudi četrto mesto v veleslalomu na svetovnem študentskem prvenstvu mi mnogo pomeni. Sicer pa kot gimnazijec nisem imel toliko možnosti, da bi osvojila tekmoval, kjer me je ovirala šola. Sedaj pa, ko sem na univerzi, sem začel zares. Pa gjej smoj! Na lanskem treningu v Italiji sem si trikrat zlomil nogo. Imel sem smolo kot vedno na tekmovalnih, kjer sem po večini zmagal. Vse to je bilo, pa vozil po krčinah, spretno in hi-

tro, če moreš!« Kar razvel se je moj sobesednik. Pa razumel sem ga, saj mu je zaradi lanskega zloma šla tudi Cortina po vodi. Občudoval sem ga, kajti človek, ki si trikrat prelomi nogo in še vedno misli na smučanje, je vreden občudovanja. Sicer pa kot študent nimam nič boljših materialnih pogojev. Pa vendar sodijo v naš smučarski vrh kar trije študentje. »Kakšne cilje imaš za naprej?« »Že v kmalu bom začel s treningom, potem pa bom videl, kaj bo.« »Pa tvoj konjiček?« »Slalom in veleslalom, smuk je kot dopolnilo. Tako nekako se je končal služben del razgovora in se pričel prijetni »besedni« pogovor. Med drugim mi je omenil tudi to, kako bridko je za tekmovalca, ko ga — dočlovek je zdrav in dosega prvoospehe — kutejo v zvezde, nato pa ko se poškoduje, niti besede več o njem. Spomnil sem se Stefeta in drugih in kar težko mi je bilo pri srcu, ko sem videl kaj ima Janez povsem prav. V mislih sem sklenil, da bom skušal to stanje popraviti.

J. Prijatelj

TRIBUNA, list študentov ljubljanske univerze.

Uredništvo in uprava: Ljubljana, Miklošičeva cesta 5a, telefon 81-102 — Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik: Janke Popović študent prava — Tekoči račun Narodne banke 68-KB-1-2-567 — Letna naročnina 200 dinarjev. — Rokopisov ne vračamo — Tisk: Casopisno založništvo podjetja »Slovenski poročevalci«.

Občinski ljudski odbor
Socialistična zveza
Zveza komunistov

Črnomelj

Cestitajo vsem belokranjskim visokošolcem ob občinskem prazniku občine Črnomelj in jim želijo pri študiju obilo uspeha, da bi tako lahko pomagali delovnim ljudem Jugoslavije graditi skupno socialistično domovino